

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. J. D.**, bývajúceho vo V., zastúpeného JUDr. S. K., advokátom so sídlom vo V., proti žalovanej **S., s. r. o.**, so sídlom v B., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 1 C 1670/1998, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. februára 2011 sp. zn. 4 Co 146/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou (ako súdu prvého stupňa) zo 14. septembra 2010 č. k. 1 C 1670/1998-360, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o poskytnutie ochrany (vo forme ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy) za zásah do jeho osobnostných práv, ku ktorému malo dôjsť uverejnením článku s názvom „Poslanec O., jeho bratia a tí druhí ...“ v periodiku žalovanej „P“ č. x zo dňa xx. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi, nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, nesprávnymi skutkovými zisteniami a všeobecne aj vadami uvedenými v § 237 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Žalovaná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p., na ktoré dovolateľ poukazyval len všeobecne. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovoláním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu

z hľadiska právneho posúdenia veci alebo prípadného výskytu tzv. iných väd konania týkajúcich sa hodnotenia vykonaných dôkazov či zisťovania skutkového stavu veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trov nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. apríla 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová